

VESTREBÆRUM

66 77 01 91

En dronning abdiserer

GÅR AV: – Nå skal jeg slappe av med grønnsakdyrking ved sommerhuset mitt på Nesodden, sier avtroppende kretssekretær Wenche Håtun.

FOTO: KARL BRAANAAS

Freddy Nilsen

Vøyenenga. 1. juni går Wenche Håtun av som kretssekretær for speiderne etter 26 år i stillingen. En rekord det skal bli vanskelig å overgå!

Det blir unektelig som om den ene veggene faller bort på speiderkontoret til Norges speiderforbund ved Wøyen gård denne skjebnedagen, og det skal ikke bli enkelt å fylle det vakuum som kommer til å oppstå.

Overraskende nok har Wenche ingen bakgrunn som barnspeider. Hun kom inn i bevegelsen som nyinnflyttet småbarnsmor på Rykkinn. Her ble hun leder i 1. Rykkinn speidergruppe, og var med på å opprette Gommerud speidergruppe i 1971.

Vær beredt!

– Rykkinn-området var i etableringsfasen, og jeg ønsket å bidra til å gjøre noe positivt for nærmiljøet. Speiding er en livsstil, og det fineste er selve innstillingen. Noen kan nok trekke på smilebåndet av parolen «Vær beredt», men det har sin gyldighet, selv i dag! understreker Wenche.

I 1980 begynte hun som kontorfullmektig ved speiderkontoret, som da lå i Anthon Walles vei 37 i Sandvika, det såkalte «Homewood». To år senere ble

kontoret flyttet til Wøyen gård. Et sted hun forsikrer har «sjel i veggene».

Aldri sykmeldt

At hun har trivdes godt i jobben, er det liten tvil om. Dessuten, i hele sin yrkeskarriere har hun ikke hatt en eneste dag som sykmeldt! De siste 18 måneder har hun vært kretsens eneste ansatte.

– Det hyggeligste med denne jobben er samarbeidet med alle de engasjerte frivillige. De har også

behandlet meg kjempeflott, og det kommer til å bli et savn. Dessuten har jeg vært med på hver eneste landsleir og kretsleir siden jeg begynte, forteller Wenche.

Hun har også satt pris på det å arbeide sammen med yngre mennesker. Til tider har det vært vanskelig å få voksne ledere, ikke minst siden husmødrene forsvant for om lag 15 år siden. Nå er det imidlertid et generasjonsskifte, hvor mange fedre har trådt til som speiderledere. De fleste også med

bakgrunn som tidligere speidere. Egenrekruttering er viktig.

– Speiding er en utfordring. Mange organisasjoner har overtatt mye av det vi står for, for eksempel friluftaktiviteter. Men speidernes patruljesystem klarer ingen å kopiere. Det at barn i forskjellig alder er samlet, lærer av hverandre, og ikke minst er avhengig av hverandre, er en svært verdifull ballast i livet, sier Wenche Håtun.

66 77 02 43

freddy.nilsen@budstikka.no